

Ἡ ΔΙ' ΟΣΤΡΕΩΝ ἈΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Σχαλουχίνος πλουσιώτατος ἔμπορος, πατήρ τοῦ ἐν Ρίγῃ (α) διαμένοντος τὴν σήμερον τραπέζιτου, ἦτο πρότινων ἀκόμη ἐτῶν, δοῦλος τοῦ κόμητος Σχρεμετίεφ. Οὗτος εἶχε προσφέρει διὰ τὴν ἀνακτῆσιν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ 200,000 ρούβλια, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀπέβησαν εἰς μάτην. Ἐλυπεῖτο διότι, ἕνεκα τῆς δουλικῆς αὐτοῦ θέσεως δὲν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν υἱῶν του, εἰς οὓς οὐδεὶς ἐλεύθερος πολίτης τοῦ Ρίγῃ δὲν ἔδιδε τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον. Ἡ τύχη ἐβοήθησε τὸν Κύριον Σχαλουχίνον ν' ἀνακτῇ τὴν ἐλευθερίαν του ὡς ἐξῆς: Μετὰ δύο ταξείδια, τὰ ὅποια εἶχε κάμει κατὰ χειμῶνα χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ Κυρίου του τὴν ἀπελευθέρωσίν του, ὁ Κύριος Σχαλουχίνος ἐπανῆλθε καὶ τρίτον εἰς Πετρούπολιν κατὰ μέσα μαρτίου. Εἶχε παραλάβει τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἱκανὴν ποσότητα ὀστρέων, ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ, ἵνα προσφέρῃ εἰς τὸν Κόμητα, ἐν κἀνίστρον πλήρες. Φθάσας εἰς Πετρούπολιν, κατευθύνεται ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του, ὅν εὕρισκε προγευματίζοντα μετὰ τινων τῶν φίλων του ἢ τράπεζα ἢ πολυτελεστάτη, ἀλλὰ τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὅποτον ἔλλειπεν ἦσαν ὀστρεα. Ὁ κόμης ὑβρίζε, καθ' ἣν στιγμήν ὁ κύριος Σχαλουχίνος εἰσῆρχετο, τὸν μάγειρον αὐτοῦ, ὅστις ἔλεγεν ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ εἰς ἅπασαν τὴν Πετρούπολιν οὔτε ἐν ὀστρεον, καὶ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἦσαν τὴν προτεραίαν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου * * * τῷ εἶχον σταλῆν διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Εἰς τὴν θέαν τοῦ Σχαλουχίνου ὁ κόμης ἐφώναξεν,

(α) Πίλις τῆς Εὐρωπαϊκῆς; Ῥωσσίας.

— Ἰδοὺ ὁ Σχαλουχίνος ὅστις ἔρχεται πάλιν διὰ νὰ μεζήτησῃ τὴν ἀπελευθέρωσίν του! Αἶ! φίλτατέ μοι, εἰς μάτην μοὶ προσφέρεις 200,000 ρούβλια, τῶν ὁποίων ἀνάγκην δὲν ἔχω· εὗρον μοὶ ὀστρεα διὰ τὸ πρόγευμά μου, καὶ σοὶ χαρίζω τὴν ἐλευθερίαν σου.

Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ κύριος Σχαλουχίνος, πύχαρήστησε τὸν κόμητα διὰ τὴν χάριν ταύτην, λέγων αὐτῷ ὅτι τὰ ὀστρεα εὕρισκονται εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον. Ὁ κόμης ἀφοῦ εἶδε τὰ ὀστρεα ὑπέγραψε πάραυτα τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀπελευθέρωσός ἐπὶ τοῦ πώματος τοῦ κανίστρου· εἶτα ἀποτανθεὶς πρὸς τὸν Σχαλουχίνον τῷ εἶπε, — Τώρα Κύριε Σχαλουχίνε καθήσατε νὰ συμπάγωμεν.

Χάρις εἰς τινὰς δωδεκάδας ὀστρέων, ὁ δοῦλος ἔγεινεν ἄνθρωπος. (β)

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

1.

Ὁ Κύριος Σβίφτ, ἐνῷ ἡτοιμάζετο νὰ ἱππεύσῃ, ἐζήτησε τὰ ὑποδήματά του. «Διατί εἶναι ἀκάθαρτα;» ἠρώτησε τὸν ὑπηρέτην του ὁ Πρύτανις τοῦ ἁγίου Πατρικίου. — «Ἐνόμισα περιττὸν νὰ τὰ καθαρίσω, ἀπεκρίθη οὗτος, διότι μετ' ὀλίγον πάλιν θὰ τὰ λερώσῃτε.» — Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν, ὁ ὑπηρέτης ἐζήτησε παρὰ τοῦ Σβίφτ τὴν κλεῖδα τῆς ὀψοθήκης. — «Τί θὰ τὴν κάμῃς;» ἠρώτησεν αὐτῷ ὁ κύριός του. — «Θὰ προγευματίσω.» — «Ὡ! εἶπεν οὗτος, ἐπειδὴ μετὰ δύο ὥρας θὰ πεινάσῃς ἐκ νέου, εἶναι περιττὸν νὰ φάγῃς τώρα.»

2.

Ὁ Βαρῶνας δὲ Βιφιέλδος ἀστρονόμος, ἐξήτει νὰ γίνῃ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ

(β) L. Volowski. Περὶ τῆς δουλείας εἰς Ῥωσσίαν.